

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: M. N.**, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Zdeňkem Broumem, advokátem se sídlem v Děčíně, Lázeňská 479/15, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, odbor správních činností a krajský živnostenský úřad, se sídlem v Ústí nad Labem, Velká Hradební 3118/48, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.3.2012, JID 33475/2012/KUUK/Bla, č.j. 724/DS/2011,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5.3.2012, JID 33475/2012/KUUK/Bla, č.j. 724/DS/2011, kterým bylo rozhodnuto, že se rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 21.12.2011, č.j. MgMT-SČ 106657/PŘ/3084/2011/Lo, mění ve výrokové části tak, že se rozšiřuje o porušení ustanovení § 24 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zbytek rozhodnutí správního orgánu I. stupně byl žalobou napadeným rozhodnutím potvrzen. Žalobce byl správním orgánem I. stupně uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „PřesZ“), kterého se měl dopustit porušením ustanovení § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, jenž měl spáchat tím, že dne 8.6.2011 ve 14.20 hod. jako řidič vozidla Audi, RZ: „X“, v Teplicích, ul. Obránců míru, byl při couvání nepozorný, v důsledku čehož došlo ke střetu s vozidlem Mazda 323, RZ: „X“, řidiče J. Č., za což mu byla uložena pokuta ve výši 1500,- Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000,- Kč.

Žalobce v žalobě popsal dosavadní průběh řízení a uvedl, že napadá všechny výroky žalobou napadeného rozhodnutí, zejména proto, že v odůvodnění rozhodnutí se uvádí, že při couvání byl nepozorný, v důsledku čehož došlo ke střetu s vozidlem Mazda 323 řidiče J. Č.. Tím, že správní orgán jednoznačně označil jako viníka žalobce a jeho žádost o vypracování znaleckého posudku zamítl, porušil ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní

řád (dále jen „správní řád“) a nepostupoval v souladu s ustanovením § 50 odst. 3 a 4 správního řádu. Žalovaný nenapravil pochybení správního orgánu v tom smyslu, že se správní orgán I. stupně nezabýval otázkou jeho žádosti o vypracování znaleckého posudku z oboru dopravy. Správní orgán I. stupně nezjistil všechny rozhodné skutečnosti a nezhodnotil pečlivě důkazy, přičemž ani nepřihlédl k tomu, co ve správním řízení vyšlo najevo.

K podané žalobě se písemně vyjádřil žalovaný, který navrhl její zamítnutí a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Znovu zopakoval, že za rozhodnou považuje skutečnost, že řešený případ nebylo nutno doplnit o vypracování znaleckého posudku k tomu, aby znalec určil, která výpověď je věrohodnější. Napadené rozhodnutí se neopírá pouze o výpověď svědka Č., ale z poškození obou vozidel dospěl žalovaný k závěru, že viníkem nehody je žalobce. Žalobce jednoznačně nesplnil svoji povinnost uvedenou v ustanovení § 24 odst. 2 zákona o silničním provozu, kde se uvádí, že při couvání nesmí řidič ohrozit ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích. Žalobce měl při couvání dbát zvýšené opatrnosti, protože kamera, kterou opakovaně zmínil, je směřována pouze k vidění vzad a nikoliv periferně nebo do stran. Uvedenou kamerou tedy žalobce vozidlo pana Č. ani vidět nemohl. Přibrání znalce v této věci považuje žalovaný stále za nadbytečné a neekonomické. Správnímu orgánu I. stupně lze tak pouze vytknout, že neuvedl ve svém rozhodnutí ustanovení § 24 odst. 2 zákona o silničním provozu, přičemž žalovaný tento nedostatek svým rozhodnutím napravit.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy s.ř.s, která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí (§ 72 odst. 1 věty první s.ř.s.). Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud přihlédnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které je povinen zkoumat bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s.ř.s., avšak takové nedostatky nebyly v projednávané věci zjištěny.

Soud po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 50 odst. 3 a 4 správního řádu je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Podle § 51 odst. 1 správního řádu k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.

Podle § 56 správního řádu závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze

opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce. Usnesení se oznamuje pouze znalci. O zamýšleném ustanovení znalce, popřípadě o ustanovení znalce správní orgán vhodným způsobem účastníky vyrozumí. Správní orgán znalci uloží, aby posudek vypracoval písemně a předložil mu jej ve lhůtě, kterou současně určí. Může znalce také vyslechnout.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12.5.2010, 1 Afs 71/2009, www.nssoud.cz, znalci se ve správním nebo soudním řízení přibírají k tomu, aby jednak pozorovali skutečnosti, jejichž poznání předpokládá zvláštní odborné znalosti, jednak z takovýchto pozorování vyvozovali znalecké úsudky (posudky). Znalci se však nepřibírají, aby sdělovali úřadu nebo soudu své názory a úsudky o otázkách rázu právního nebo o otázkách, k jejichž správnému porozumění a řešení není zapotřebí odborných vědomostí nebo znalostí, nýbrž stačí, s ohledem na povahu okolností případu, běžná soudcovská zkušenost a znalost. Ve správním řízení vedle toho platí, že se znalec nepřibírá též tehdy, pokud správní orgán disponuje potřebnými odbornými znalostmi či si může opatřit odborné posouzení předmětných skutečností ze strany jiného správního orgánu.

Soud předně konstatuje, že správní orgán I. stupně na str. 3 svého rozhodnutí konstatoval, že vypracování znaleckého posudku považuje za nadbytečné, neboť z poškození vozidel je jednoznačné, že vina na dopravní nehodě je pouze na straně žalobce. Žalovaný se ve svém žalobou napadeném rozhodnutí ztotožnil s hodnocením správního orgánu I. stupně, poukázal na poškození obou vozidel i výpověď svědka Č. a vypracování navrhovaného posudku označil za nadbytečné, neekonomické, přičemž jeho vypracování by vedlo k neodůvodněným průtahům. Z obou uvedených rozhodnutí je zřejmé, že reagovaly na žalobcův návrh na vypracování znaleckého posudku, avšak považovaly ho za nadbytečný. Soud konstatuje, že odůvodnění obou rozhodnutí správních orgánů je ve vztahu k návrhu žalobce přezkoumatelné.

Ze správního spisu postoupeného žalovaným vyplývá, že stěžejními důkazy, na nichž správní orgány postavily závěr o spáchání přestupku žalobcem, je výpověď svědka Č. a dokumentovaný způsob poškození obou vozidel. Žalobce má však za to, že ve věci měl být zpracován znalecký posudek, který by měl zhodnotit, která z výpovědí (žalobce a svědka Č.) je věrohodnější.

Z fotodokumentace pořízené Policií ČR na místě nehody a ze situačního plánu je patrné, že žalobcovo vozidlo Audi má poškozený levý zadní nárazník, přičemž především jde o oděr nárazníku. Dále je patrné, že vozidlo svědka Č. Mazda má nad pravým předním kolem promáčklou kapotu, od níž vede oděr a promáčknutí kapoty směrem ke spolujezdci řidiče. Ve věci je nesporné, že zatímco žalobce vyjížděl z kolmého stání, kolmo k němu jel z jeho pravé strany po silnici svědek Č.. Z výpovědi svědka Č. vyplývá, že když míjel zaparkovaná vozidla, náhle ucítil náraz do pravé přední části vozidla. Vozidla, které vyjíždělo z řady zaparkovaných vozidel, si nevšiml a neviděl ani že by vyjíždějící vozidlo mělo zapnutá zpáteční světla.

Shora uvedené závěry Nejvyššího správního soudu lze vztáhnout i na projednávaný případ. V dané věci je otázkou, zda správní orgány disponovaly takovou mírou znalosti, která byla dostatečná k rozhodnutí ve věci, aniž by bylo třeba povolat do řízení znalce. Soud s ohledem na specifika případu spočívající především v poškození vozidel, které lze posoudit ve vztahu k ostatním důkazům i laickým úsudkem dovodil, že ve věci nebylo třeba odborných znalostí ve smyslu ustanovení § 56 správního řádu. Žalobce ve své výpovědi tvrdil, že náraz měl přijít až ve chvíli, kdy se začal rozjíždět, což znamená, že se pohyboval dopředu. Tomu ovšem neodpovídá poškození vozidla svědka Č., které by tak mělo jet za žalobcem, avšak bylo poškozeno z boku, nikoliv zepředu. Svědek Č. by tedy musel, dle tvrzení žalobce a

provedených důkazů, do před ním jedoucího vozidla narazit bokem. Takovýto skutkový děj je ovšem na základě výpovědi svědka Č. i zadokumentované situace na místě vyloučen. Jak již bylo uvedeno shora, dosavadní provedené důkazy, a to výpověď svědka Č., fotodokumentace a situační plánec, tvoří společně dostatečně ucelený řetězec skutečností, z nichž vyplývá nepochybný závěr, že ke kolizi došlo tak, jak je popsáno v rozhodnutí správního orgánu I. stupně a jak se s ním ztotožnil ve svém žalobou napadeném rozhodnutí i žalovaný, tedy, že žalobce narazil při couvání do boku vozidla svědka Č.. Soud tedy konstatuje, že v daném případě nebylo nutné znalecký posudek zpracovávat a správní orgány neporušily ustanovení § 50 odst. 3 a 4, § 51 odst. 1 správního řádu.

Soud uzavírá, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu správního spisu nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 19.2.2013

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v.r.
samosoudce